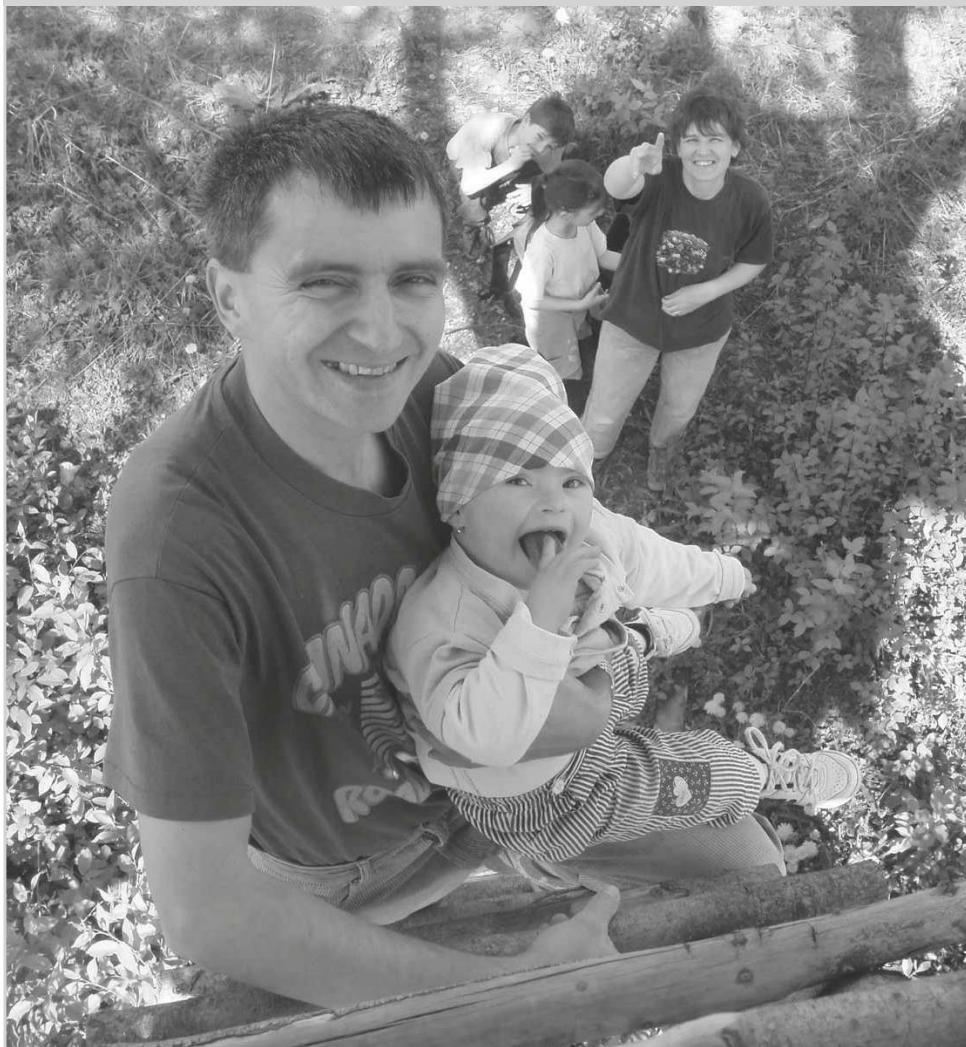

ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI **BARTOLOMEJ**

ROČNÍK XVIII. ČÍSLO 6 JÚN 2010

Trojičná vigília - Každodenné Turíce - Rozhovor s Ivanom Melom
Trpezlivo znášať krivdy - Diakonské a kňazské vysviacky
35 rokov Rodiny Nepoškvrnenej - Bl. Giuseppe Baldo - Prvé sväté prijímanie

Trojičná vigília

29. máj 2010, Kostol Najsvätejšej Trojice v Prievidzi

V predvečer sviatku Najsvätejšej Trojice, v sobotu 29.mája 2010, sa v piaristickom kostole v Prievidzi uskutočnilo tradičné stretnutie mladých. Podujatie začalo sv. omšou, ktorú slúžil Andrej Karcagi, rodák z ned'alekých Lazian. Spevom ju sprevádzal zbor mladých z piaristického kostola. Vo večernom programe sa predstavila skupina eSPé, ktorá viedla aj modlitbu chvál. Piaristické spoločenstvá okrem iného pripravili aj tanečnú choreografiu inšpirovanú skutočným životom s Bohom. Záver vigílie tvorila modlitba Taize spojená s adoráciou a slávnostným požehnaním.

red

Zoslanie Ducha svätého, sviatok Najsvätejšej Trojice, čas štátnic, maturít. Prelom jari a leta je každý rok spojený s týmito udalosťami. Tento rok pribudli aj parlamentné voľby.

Bez ohľadu na to, do akej miery sa nás týka ukončenie školy, nový začiatok, voľba povolania či volebné právo, vždy máme príležitosť rozhodnúť sa. Vybrať si, v čo a koho sme ochotní veriť, do čoho investovať svoje sily a kam upiať svoju pozornosť. Otázkou je, či má naše každodenné rozhodovanie aspoň niečo spoločné s kresťanstvom. Nie je ťažké byť kresťanom v nedeľu, v slobodnej dobe, na púťach či kresťanských akciách. Ale byť kresťanom, človekom, ktorý patrí Kristovi, počas bežných dní je ťažká úloha. To bol možno základný dôvod, prečo vôbec nejaké Turíce boli. Turíce sú nielen jednou slávnostnou omšou v roku, ale aj príležitosťou zažívať svoje osobné každodenné zoslanie Ducha svätého, ktoré môže a vlastne musí zasahovať do všetkých rozhodnutí, ktoré človek robí.

Ako kresťania sa musíme odlišovať od sveta. Vyplyva to z nášho základného poslania byť soľou a svetlom sveta. Je to naozaj tak? Myslím si, že bežný život je najlepšou skúškou kresťanstva.

Ako ihlu v kope sena treba dnes hľadať človeka, ktorý sa necháva viesť Duchom svätým - a to aj v časoch a na miestach, kde sa ho nikto nepýta, v čo verí. Môžeme sa uspokojiť s priemernosťou? Brat' to, čo ži-

vot prinesie a o nič viac sa nesnažiť? Smutný je pohľad na maturantov, ktorí nemajú žiadne sny, ktorých nezaujíma ich vlastná budúcnosť a žijú si svoj plytký život vyplnený službou bôžikom bez túžby po zmene. Alebo ľudia, ktorých okrem peňazí a „užívania si“ nezaujíma vôbec nič. Žiadna snaha o niečo hodnotné, žiadna ochota odpovedať na výzvy. A potom voliči, ktorí sa nechajú oklamať demagógiou a plnými sľubmi, neochotní počúvať hlas svedomia, zdravého rozumu či skutočne múdrych ľudí. A nevoliči, ktorí neveria nikomu a každého hádžu do jedného vreca s klamármi, zlodejmi a skorumpovanými podvodníkmi tváriac sa, že ich jeden hlas aj tak nič nezmení.

Sme ohrození epidémiou ľahostajnosti a ignorancie. Ignorujeme predovšetkým Boží hlas, hlas Ducha svätého, ktorý nás vytrvalo volá k tomu, aby sme boli svetlom sveta, aby sme sa neuspokojili len tak s niečím, aby sme kráčali za skutočným Cieľom a aby sme odpovedali na výzvy, ktoré nám dáva On sám.

Máme na výber - nechať epidémiu ľahostajnosti a ignorancie, aby nás zadusila svojou prázdnotou a egoizmom - alebo odpovedať na hlas Ducha, ktorý nás povedie a bude sprevádzať na ceste k niečomu hodnotnému a zmysluplnému. Ak niečo naša spoločnosť súrne potrebuje, tak sú to kresťania, ktorí vidia svet z nadhľadu a sú schopní meniť svet láskou tak, ako ich k tomu povoláva sám Boh.

Dnes na slovíčko s Ivanom Melom koordinátorom Modlitieb otcov na Slovensku

Otec má v rodine svietiť ako maják

Ivan Melo (45) býva v paneláku na sídlisku Hájik v Žiline. Pracuje na Žilinskej univerzite ako fyzik. S manželkou Katarínou majú päť detí - Mateja (19), Jakuba (15), Pavla (11), Emíliu (8) a Máriu (4). S manželmi Melovcami sme sa stretli 17. októbra 2009 vo Svite, kde práve prebiehali Modlitby matiek. Ivan Melo sa počas nich obetavo venoval dcérke i prítomným deťom iných matiek, ochotne však pristal na krátky rozhovor.

Na stretnutí vo Svite ste tvorili s manželkou Katkou neoddeliteľnú súčasť tamojšieho diania. Čo bolo impulzom na váš spoločný zápal pre Modlitby matiek a Modlitby otcov?

Katka sa začala modliť Modlitby matiek niekedy v lete 2000, keď vznikla na našom žilinskom sídlisku Hájik prvá skupinka Modlitieb matiek. Z modlitieb sa vracala usmiate a spokojná a to sa mi, prirodzene, páčilo. Po takej žene predsa túži každý muž! Začal som skúmať, čo na tých stretnutiach robia, a keď som zistil, že sa naozaj modlia, zatúžil som po spoločných modlitbách mužov.

Ako ste sa - otcovia - našli a stretli po prvýkrát? Bolo ťažké získať mužov?

Za svoju skupinku otcov som sa modlil niekoľko týždňov. Prosil som Boha, aby mi ukázal svoju vôľu. Nechcel som robiť niečo, čo by bol len môj výmysel, nech by to vyzeralo

hocako chvályhodne. To, po čom som túžil, prišlo asi po mesiaci v odkaze z Medžugoria v novembri 2000: „Zakladajte modlitbové skupinky...“ Za iných okolností by som to možno pokladal za náhodu, ale mal som za sebou mesiac, keď som bombardoval Pána otázkou, či mám zakladať modlitbovú skupinu mužov. Bol som odhodlaný nespraviť nič, ak nedostanem dostatočne jasnú odpoveď. Naplnil ma úžas a bázeň, akoby ten odkaz bol určený priamo pre mňa. S odhodlaním, ktoré by som inak ťažko hľadal, som obišiel priateľov a v priebehu pár dní sa nás na prvom stretnutí zišlo desať.

Kedy a ako vznikli Modlitby otcov na Slovensku?

V našej skupinke otcov sme sa modlili len pár mesiacov, keď nás oslovila Janka Pajanová, národná koordinátorka Modlitieb matiek. Pozvala jedného z nás na medzinárodnú konferenciu Modlitieb matiek do

Portugalska. S prekvapením sme zistili, že naša skupinka mužov bola jedna z dvoch na celom Slovensku, o ktorých Janka vedela. Netušili sme, že je to s nami mužmi také zlé. Váhavo som pozvanie prijal a odcestoval do Portugalska. Nevedel som, čo čakať. O Modlitbách otcov sme nevedeli nič (v tom čase sa vo svete ešte len začínali) a o Modlitbách matiek len veľmi málo. Na konferencii som však stretol Mauricea

a Veroniku, zakladateľov Modlitieb otcov a Modlitieb matiek. Cez nich som pochopil, že moja cesta vedie do Modlitieb otcov. Spiritualita odovzdania sa v dôvere do Božích rúk, ktorá charakterizuje tieto hnutia, si ma úplne získala.

Prvé skupinky Modlitieb otcov sa vo svete začali objavovať v roku 2000, v roku 2003 Maurice so svojou skupinkou napísal knižku, podľa ktorej sa modlíme, v roku 2004 sme ju preložili do slovenčiny a vydali nášho prvého spravodajcu. Od tej doby koordinujem Modlitby otcov na Slovensku spolu s Petrom Maxom z mojej skupinky v Žiline. V súčasnosti máme na Slovensku asi 40 skupiniek otcov.

Otcovia by mali byť autoritou pre Boží poriadok v rodine. Pomáhajú to Modlitby otcov uskutočniť?

Snažíme sa o to. Prosíme Boha, aby nám pomohol, aby nás naučil, ako sa stať dobrými otcami. Len s jeho milosťou a jeho mocou môžeme byť prirodzenou autoritou v rodine. Jedna z prvých vecí, ktoré nás Pán cez Modlitby otcov učí, je, že v prvom rade sa musíme meniť my. Ukazuje nám, aké dôležité je, aby

sme neboli pasívni, ale bojovali za naše rodiny, chránili ich pred zlým. Doslova nás vyzýva (bola to téma celoslovenského stretnutia MO vo Svite), aby sme si obliekli Božiu výzbroj, pancier spravodlivosti, štít viery a meč Ducha - aby sme mohli čeliť úkladom diabla. Vlastne, aby sme urobili to, čo neurobil Adam. Diabol útočil na Evu a Adam neurobil nič, len sa prizeral. Mal strážiť záhradu a neustrážil. Nebojoval. Vieme, kam to viedlo.

Boj o naše rodiny prebieha denno-denne. Koľko napätí je v rodine, koľko vecí nás nahnevá, koľko pokúšenií na nás dolieha, koľko starostí nás tlačí k malomyselnosti! Muž by v tomto chaose mal stať pre rodinu ako maják nádeje. Mal by tlmieť rozbroje v rodine, prehliadnuť aj nepríjemné poznámky od svojej ženy, riešiť problémy s deťmi, povzbudzovať ich. Inak povedané, mal by slúžiť a prijímať rôzne ťažkosti ako obeť za svojich najdrahších. Je to naša parketa, v ktorej nás nikto nezastúpi. Modlitby nám pomáhajú v tejto ťažkej úlohe. Vôbec to neznamená, že muži z Modlitieb otcov všetko zvládame, ale že cítime radosť a naplnenie vo svojom poslaní

zakaždým, keď sa nám s Božou pomocou niečo malé podarí.

Úloha otca v rodine je stotožnením sa so sv. Jozefom...

Sv. Jozef je našim patrónom. Dokázal rozpoznať veľké veci, ktoré Boh urobil v jeho živote. Toto potrebujeme aj my - rozpoznať, akú veľkú vec nám Boh dal v rodine a v otcovstve. Potrebujeme pocítiť Božiu prítomnosť v našom živote. Verím, že v tomto nám pomáhajú Modlitby otcov. Ich podstatou je úplné odovzdanie sa do Božích rúk, dobrovoľné podriadenie sa jeho zámerom, nech sú akékoľvek. Je to výraz našej dôvery. Ak to robíme úprimne, je ťažké pre Boha na to nezareagovať a tak sa môže stať, že napriek našej nedokonalosti naozaj zakúsime jeho dotyk. Zažil som to viackrát s rôznou intenzitou a vďaka tomu viem, že Boh požehnáva spoločné modlitby mužov. Dostávame na nich veľa povzbudení. Veľmi sa teším na naše stretnutia, vraciam sa z nich plný radosti - asi tak ako Katka z Modlitieb matiek. A nie som sám. Nedávno mi kamarát hovoril, že nemá nijaké záľuby okrem našich modlitieb, a že mu to ani nechýba!

V čom modlitby spočívajú?

Sú veľmi jednoduché. Postupujeme podľa knižočky Modlitieb otcov, striedame sa v čítaní. Medzi čítanými modlitbami je príležitosť na zdieľanie sa prítomných mužov, ktoré môže byť veľmi požehnané. Na modlitbách tiež spievame a čítame Sväté písmo. Stretávame sa ideálne raz do týždňa. Skupinka by nemala mať viac ako osem mužov. Približne trikrát do roka vydávame spravodajcov, máme aj vlastnú webovú stránku www.modlitbyotcov.sk.

Môžu byť tieto modlitby zároveň uzdravením rán od vlastných otcov?

To, čo sa deje na našich celoslovenských stretnutiach vo Svite, by som nazval postupným uzdravovaním týchto rán. Práve na poslednom stretnutí niekto povedal, že je zarážajúce, ako sme skoro všetci poznačení ranami od našich otcov. Ďalší z otcov nás vyzýval, aby sme pretrhli túto reťaz nemilosti a začali novú reťaz požehnaní. Aby raz naši vnuci mohli povedať s hrdosťou: „To môj dedko Jano bol pri tom, keď sa muži prebudili.“

Vieme, že obyčajne sa otcovia neradi zapájajú do modlitby. Nemajú čas! Čo sa s tým dá spraviť?

Myslím si, že čas by si veľmi rýchlo našli, keby vedeli, aké je to dôležité. Často im však modlitba pripadá práve ako strata času. Muž je zvyknutý na to, že keď vynaloží námahu, tak skôr či neskôr dosiahne cieľ, ktorý si naplánoval. Modlitba, osobitne modlitba odovzdania, sa však z tohto scenára úplne vymyká. Cieľ nestanovujeme my a úspech už vôbec nezávisí od našich síl. Muž, ktorý je zvyknutý meniť svet okolo seba, musí byť v modlitbe ochotný meniť sám seba, nechať sa v pokore viesť tým, od ktorého pochádza každé otcovstvo na nebi i na zemi. Aby to muž pochopil, potrebuje našu pomoc. Žena mu môže najlepšie pomôcť svojou úprimnou modlitbou a tiež svojím svedectvom, keď bude stáť po jeho boku, aj keď to pre ňu nebude jednoduché. Myslím si, že žena viac povie mužovi svojím pohľadom a mlčaním ako jazykom. Muži môžu mužom pomôcť opäť predovšetkým modlitbou, ale aj tým jazykom, čiže ústnym svedectvom, ktoré muž skôr prijme od iného mu-

ža ako od ženy. Muž je opatrný v duchovných veciach, chce stavať na poctivých, preverených základoch, a keď sa odhodlá svedčiť, znamená to, že je presvedčený do hĺbky srdca i mysle, že jeho svedectvo o tom, ako Boh vstúpil do jeho života, je pravdivé. Muži, ktorí počúvajú svedectvo, to vedia oceniť, pretože v ich duši je skrytá túžba po pravde a spravodlivosti. Ešte jedna dôležitá vec - musíme byť trpezliví. Boh má svoje hodinky a niekedy trvá roky, kým sa obrátia tí, na ktorých nám najviac záleží. Je to výzva k vytrvalosti. Ak vytrváme, tento boj nemôžeme prehrať, aj keby sme sa výsledku nedožili.

Dá sa tým, že otec zopne ruky, odovzdá sa so svojimi problémami Bohu, zmierniť jeho egoizmus a nezaujímať o deti?

Dá, ale možno by som teraz mužom namiesto zdôrazňovania, že modlitby ich môžu uzdraviť a polepšiť, povedal, že v modlitbách môžu predovšetkým nájsť cestu pre svoj život, ktorá ich naplní hlbokým pokojom, radosťou a zápalom pre Božie veci. Pri takej radosi sa aj starostlivosť o deti, služba v rodine a prijímanie každodenných ťažkostí nebude javiť ako nezmyselné bremeno, ale ako príjemné jarmo, ktoré nám dá oveľa viac, než nám vezme.

Čo odkážeš otcom rodín pre povzbudenie?

Mnohí muži v súčasnosti žijú len vecami, ktoré ich nepresahujú. Kariéra, vlastný úspech, vlastné uspokojenie. Všetko najlepšie vlastnými silami. Často aj v dobrej snahe zabezpečiť rodine živobytie zabúdajú skutočne žiť. Muži sú však povolani k veľkým veciam, ktoré ich presahujú. Keby sme boli odkázaní len na

naše sily, nikdy by sme neprekročili svoj tieň. Ako Izraeliti pri prvom pokuse vstúpiť do zaslúbenej krajiny. Zľakli sa, lebo nedôverovali Bohu. Výsledkom bolo 40 rokov putovania po púšti. Celý Izrael živoril, lebo muži neboli mužmi. Možno aj teraz je taká situácia. Bojíme sa postaviť za svoje rodiny, pretože cítime, že na to nestačíme. Bojíme sa prekročiť Jordán. Nie sme však na to sami. Verím, že Boh pripravuje obnovu otcostva a povzbudzuje nás v týchto dňoch tak ako kedysi Jozueho: „Bud' silný a udatný, neboj sa a nelakaj sa! Ved' Pán, tvoj Boh, je s tebou pri všetkom, čo podnikneš!“ (Joz 1, 9).

Akými slovami sa prihovori čitateľom Bartolomeja tvoja manželka?

Katka Melová: Ja k tomu dodám už len tolko, že modlitby matiek ma naučili, že je tu Nieкто, komu na mojich deťoch záleží viac ako mne, a to je skutočne veľmi oslobodzujúci pocit. Naša najmenšia dcérka Mária sa narodila s postihnutím a musím sa priznať, že ma to našlo nepripravenú. Nevedela som túto skutočnosť prijať, aspoň nie tak ľahko, ako som to videla u Ivana. Postupne sa učím, ako mám Pánu Bohu dôverovať, pretože v situácii, v ktorej sa nachádzam, mi nič iné

ani neostáva. Napokon, bez Ježiša sa v bezvýchodiskovej situácii nachádzame všetci, len si to nie sme ochotní priznať, pokiaľ to nie je s nami príliš zlé. Mňa Pán Ježiš postavil pred problém, aby sa mi otvorili oči a aby som uvidela v plnej kráse svoju nemohúcnosť. Prajem

všetkým čitateľom, aby rozpoznali, že bez Boha nemôžu nič, a aby boli naplnení radosťou z toho, čo všetko dokážu spolu s ním.

Za rozhovor ďakuje s láskou

Anka Gálová (Vavrová)

Foto: archív rodiny Ivana Mela

Trpezlivo znášať krivdy Skutky duchovného milosrdenstva - 5. časť

Nie je nič príjemné, keď nás niekto obviňuje z toho, čo sme nespáchali. Pritom takéto konanie nie je nič nezvyklé. Medzi skutky duchovného milosrdenstva počítame aj trpezlivé znášanie takýchto krívd. Musí ho sprevádzať aj úprimné odpustenie. Ani Ježiša na jeho pozemskej púti konfrontácia s nepravosťou neminula.

Ježiš nám naznačuje, že miernosť je na mieste aj v tých situáciách, keď sa nám dejú krivdy. Napríklad v podobenstve o kúkoli a pšenici (Mt 13, 28-30). Sluhovia chcú kúkol' hneď vytrhať, ale hospodár sa obáva, že pri zbieraní kúkola by mohli vytrhnúť aj pšenicu. Kúkol' zasial do poľa nepriateľ. Ak by sluhovia konali pod tlakom prvotného hnevu, mohli pokaziť celú úrodu pšenice. Až v čase žatvy sa však zlý kúkol' oddelí od dobrej pšenice.

Ďalším textom, z ktorého si môžeme zobrať inšpiráciu, je podobenstvo o neplodnom figovníku (Lk 13, 7-9). Tu je situácia obrátená - múdru radu dáva pánovi sluha. Tiež prosí, aby pán nepodľahol hnevu a figovník nevytínal, ale aby ho nechal ešte jeden rok. Až po roku môže priniesť ovocie. Podobne aj v našich životoch, ak dokážeme zatnúť zuby a znášať krivdu, v blížnom sa môže časom prebudiť svedomie.

Ježiš to na zemi nemal ľahké. Tvrdil o ňom, že je blázon, že je posad-

nutý diablom, že sa rúha voči samému Bohu. Sledujú ho na každom kroku a hľadajú detaily, ktoré by mu mohli uškodiť. Napríklad pozorujú, s kým sa stretáva, u koho stoluje, aby mu to mohli vytýkať a prípadne ho aj napadnúť a hodiť s hriešnikmi do jedného vreca. Chcú ho kameňovať. Jeho reakcie však mnohokrát prekvapia. Pokojne odchádza, odpúšťa. Nezosiela hromy, nepreklína. S obrovským pokojom pracuje ďalej.

Ak cítime krivdu, treba sa obrátiť k Pánovi o pomoc. Len s ňou dokážeme nasledovať jeho príklad. Samozrejme, máme právo na dobré meno. Máme právo spravodlivo odsúdiť ak nám niekto zlomyseľne a závistlivo ubližuje, ak nás osočuje a ohovára. Rozčúleným krikom však málokedy situáciu vyriešime. Omnoho častejšie pomáha trpezlivosť - čnosť silných a pokojných ľudí. V modlitbe si môžeme s úsmevom spomenúť na povzdych neznámeho anonyma: „Pane daj mi trpezlivosť. Ale ponáhľaj sa!“

Odtieňom trpezlivosti je aj zdvorilosť. Ján XXIII. ju nazval vetvou stromu lásky. Byť trpezlivým je aj o schopnosti diplomacie. Niet nad to, ak vieme slušne a vecne dokázať obhájiť svoj názor, ak dokážeme argumentmi dokázať dobrý úmysel alebo nevinu.

Svoju trpezlivosť môžeme v modernej dobe prejať rôznymi formami. Napríklad neustále hromženie na tých, ktorí zneužívajú sociálny systém, nám aj tak nepomôže. Omnoho viac im pomôžeme vrúcnou modlitbou, alebo podporou organizácií, ktoré systematickou prácou napomáhajú odstraňovaniu problémov.

Ideálne by bolo, keby všetci katolíci mali vždy pokoj v srdci a trpezlivosťou premáhali svet. Realita je však iná. Naše nedokonalosti, nezvládnuté povahy, túžba mať pravdu alebo byť za každú cenu lepší

nám to znemožňujú. Vybuchujeme ako sopky ak nám niekto protirečí. Odúvame sa a celé dni nekomunikujeme. Priatelia sa dokážu pohádať na život a na smrť... Trpezlivosť je Boží dar. Nepadá ako rosa z nebies, treba o ňu prosiť. V tichosti srdca si ju musíme pýtať od Spasiteľa, ktorý nás sám k nej učil svojim príkladom.

Alojz Vlčko

(Použitá literatúra: Enzo Bianco - Čokolívek ste neurobili... Don Bosco 2009 a Štefan Hirjak SJ - Skutky milosrdenstva, Dobrá kniha 2003)

Naša kaplnka v bojnickej nemocnici

V bojnickej nemocnici je vybudovaná Kaplnka Pátra Pia, ktorá je skutočne nenahraditeľná. Môžu ju navštevovať nielen pacienti, ale i lekári, sestry, personál, aj tí, ktorí prídu k lôžkam pacientov i neveriaci. V kaplnke sa slúžia sv. omše pre chorých, vysluhujú sviatosti. Mnohí v nej nájdu ticho pre modlitbu, vypláču množstvo slz kajúcnosti, keď si uvedomia vlastnú nedôveru v Boha, svoju úbohosť v žití len pre matériu a tento svet, pri ktorom sa zabúda, že raz nadíde chvíľa odchodu k Pánovi. Aj pri zdanlivom zdraví, človeka navštívi choroba, príde utrpenie, u mnohých aj beznádej. Ale prečo, keď Pán Ježiš nás miluje,

zomrel za naše hriechy a vstal z mŕtvych? A v jeho vlasti, Božom kráľovstve, sa všetci, ktorí v neho uveria, raz stretnú.

Lekári urobia všetko, čo je v ich silách, použijú múdrosť Boha, snaha sestier i personálu býva obetavá a záslužná. Každá pomoc v ťažkej chvíli je balzomom. Služba kňaza v nemocnici je ten najdrahší liek, ktorý môže byť poskytnutý každému, kto oň požiada. Kňazi, rehoľníci, slúžiaci chorým, lekári, zdravotné sestry i personál by vedeli napísať o bolesti, utrpení, no najmä snahe zachrániť človeka, veľa príbehov. Nielen lekári v nemocniciach,

patria k nim aj obvodní lekári i špecialisti na ambulanciách pre rôzne choroby, ARO, záchranná služba a ďalší. Radšej ich nejdeme menovať všetkých, aby sme na niekoho nezabudli. A predsa, mnoho čitateľov im práve v tomto čase vyslovuje slová: **ĎAKUJEM VÁM!**

S úsmevom si na otvorenie kaplnky pred pár rokmi spomína pani Eva Müllerová, ktorá bola nemocničnou pacientkou na invalidnom vozíku. Veľmi sa tešila, keď kaplnku mal svätiť náš biskup Mons. Rudolf Baláž. Hostí tam bolo neúrekom. Ako ju na vozíku tlačili ku kaplnke, Eve povedali, že tam nemá čo robiť a je to len pre pozvaných hostí. Ona si povedala: „Viem, že to bude miesto útechy a nádeje a navyše to ponese názov môjho najobľúbenejšieho

svätca a pomocníka.“ Počas svätej omše boli na chodbe. Po omši hovorí Eva spolupacientke: „Podme aj tak do kaplnky pozdraviť Pána Ježiša.“ Pri vstupe ich objalo Božie ticho, bola už bola prázdna, bez hostí a Pán ich čakal vo svätostánku. Pohrúžili sa do modlitby. Zrazu sa otvorili dvere a dovnútra vošiel biskup. Podišiel k nim, pohladil ich a dlho sa s nimi rozprával. Venoval im svoj čas. Bol to jeden z jej najkrajších zážitkov.

Rozhovor s p. Evou Müllerovou, ktorá je doživotne pripútaná na lôžko, ste si mohli prečítať v marcovom čísle časopisu Bartolomej.

Anka Gálová (Vavrová)

Diakonská vysviacka v deň Nepoškvrnenej

V deň spomienky na Nepoškvrnené Srdce Panny Márie 12. júna 2010 prijali traja kandidáti v katedrálnom chráme Banskobystrickej diecézy z rúk diecézneho biskupa Rudolfa Baláža diakonské sviatenie. Diecézny biskup im v príhovore poprial do ďalšieho života, aby si zachovali jednoduchosť a obetavosť v službe komunikovania Božieho slova svetu. Hlavnou úlohou diakonov je hlásanie Božieho slova.

Novovysvätený diakon Peter Baláž bude diakonské poslanie vykonávať vo Detve. Vo farnosti Zvolen-mesto Šimon Stančík a Tomáš Štefina v Nových Bani.

„Nehlásajte seba, ale Krista,“ vyzval diakonov i kňazov prítomných v Katedrále sv. Františka Xaverského

banskobystrický diecézny biskup Rudolf Baláž. Trom novým diakonom adresoval myšlienku: „Budte skromní, aj napriek sviateniu budete krehkí ľudia, je to preto, aby sme pamätali, že svätosť života je Božou zásluhou“. Cirkev svätí kňazov na to, aby bol Kristus známy tomuto svetu, dodal biskup Rudolf. Trom diakonom, ktorí prijali prvý stupeň kňazstva, pripomenul, že majú žiť vo vedomí, že patria len Kristovi. Mons. Baláž taktiež vyjadril vďaka všetkým kňazom a diakonom, ktorí v súčasnosti slúžia v Banskobystrickej diecéze.

Traja novovysvätení diakoni v závere slávnosti podakovali diecéznemu biskupovi za osobný príklad kňazského života. Podakovali Mons. Vojtechovi Nepšínskému, ktorý počas

ich štúdií viedol ako rektor diecézny kňazský seminár. Taktiež sa s vdakou obrátili na predstaviteľov a vyučujúcich v seminári, v neposlednom rade na svojich rodičov.

Text: www.bbdieceza.sk

Foto: Dominik Jáger

6/10

Vysviacky

Noví kňazi v Banskobystrickej diecéze

Dňa 19. júna 2010 o 10:00 bude Mons. Rudolf Baláž celebrovat' slávnostnú svätú omšu vo Farskom kostole Nanebovzatia Panny Márie v Banskej Bystrici. Počas svätej omše prijmu šiesti kandidáti vkladáním rúk a konsekračnou modlitbou diecézneho biskupa posvätný stav kňazstva.

Budúci novokňaz **Viliam Vlčko** z Prievidze za tento nevýslovny dar podakuje spolu s farníkmi našej farnosti, rodinou a blízkymi na **primičnej svätej omši** v nedeľu **27. júna 2010 o 10:30 vo Farskom kostole sv. Bartolomeja v Prievidzi**, na ktorú všetkých srdečne pozýva.

-av-

S RADOSTOU A VDAKOU V SRDCI VÁM OZNAMUJEME, ŽE VKLADANÍM RÚK
A KONSEKRAČNOU MODLITBOU OTCA BISKUPA RUDOLFA BALÁŽA

PRIJMEME POSVÄTNÝ STAV KŇAZSTVA

V SOBOTU 19. JÚNA 2010 O 10.00 HODINE
VO FARSKOM KOSTOLE NANEBOVZATIA PANNY MÁRIE
V BANSKEJ BYSTRICI.

Herman Róbert
Dobranský O.Praem.,
Trebisov

Peter Ondrik
Turčianske Teplice

Erik Hanzen
Nemecka

Jan Strecok
Priehod

Jan Krats
Jakub

Viliam Vlčko
Prievidza - mesto

*Ježišu tichý a pokorný srdcom, pretvor naše srdcia
podľa svojho srdca*

Skautky bodovali v celoslovenskej súťaži

Prievidzské skautky z družiny Tatraniek sa zapojili do celoslovenskej súťaže Družina roka, v ktorej nakoniec obsadili krásne druhé miesto. Svojim úspechom potvrdili, že skauting v našom meste má dobrú tradíciu.

Do druhého ročníka súťaže skautských družín sa zapojilo spolu tridsaťpäť družín z mnohých slovenských miest. Prvé tri kolá prebiehali na internete formou súťažných otázok. Sedem družín potom postúpilo do záverečnej súťaže. Naše skautky sa cez víkend od 4. do 6. júna stretli vo finále na Orave s postupujúcimi družinami z Bratislavy, Nitry, Veľkého Zálužia, Dolného Kubína a Žiliny.

Súťaž o titul najlepšej družiny sa niesla téma známych pretekov Rally Paríž - Dakar. Okrem vedomostných

úloh boli pripravené aj kreatívne súťaže a terénna hra s využitím GPS. Súťažiaci družiny teda museli dokázať svoje schopnosti vo viacerých oblastiach. Družinou roka stala družina Ha-ha-ha zo 104. zboru v Bratislave. Skautky z prievidzského 14. zboru boli druhé. Tretia priečka patrí Fretkám zo 44. zboru Egreshov v Nitre.

Text: Alojz Vlčko
Foto: Marián Suvák

Rodina Nepoškvrnenej pôsobí už 35 rokov

35. výročie založenia Rodiny Nepoškvrnenej v sobotu 5. júna 2010 v Martine sa nieslo v duchu jednoty rôznorodého spoločenstva v Kostole Sedembolestnej Panny Márie. Za myšlienku zakladateľky, rehoľnej sestry satmárky Bernadety Pánčiovej, založiť spoločenstvo na podporu chorých, d'akovalo dnes už medzinárodne rozvetvené združenie slávením svätej omše, ktorej predsedal domáci diecézny biskup Mons. Tomáš Galis. V homílii sa členom združenia prihovril banskobystrický biskup Mons. Rudolf Baláž, ktorý ešte ako mladý kňaz stál pri zakladateľke a jej spolusestrách.

„Starajte sa o službu chudobným a chorým, no žite v jednote a láske, aby ste tak nasledovali nášho Pána Ježiša,“ zdôraznil slová svätej Lujzy de Marillac Mons. Ján Orosch, trnavský pomocný biskup, keď otvoril stretnutie v kostole zasvätenom Patrónke Slovenska - Sedembolestnej. Mons. Orosch poukázal na motto Kongregácie Milosrdných sestier sv. Vincenta - satmárk, ktoré pred 35 rokmi Rodinu Nepoškvrnenej zakladali: šíriť milosrdnú lásku k chorým a chudobným za pomoci Nepoškvrnenej Panny Márie. Otec biskup pripomenul, že tento rok si duchovná rodina sv. Vincenta de Paul a sv.

Lujzy de Marillac taktiež pripomína 350. výročie smrti sv. Vincenta. Hoci misiou združenia je modlitba a obeta, verejnosti sú známe vlakové púte do Lúrd pre pútnikov z celého Slovenska, či 25 tisícový náklad časopisu Rodiny Nepoškvrnenej.

„Sestra Bernadeta Pánčiová prišla na túto myšlienku vo svojich meditáciách,“ uviedol v homílii biskup Rudolf Baláž. Ako ďalej pokračoval, „Rodina Nepoškvrnenej bola ustanovená aj preto, aby sa ľudia naučili byť jeden druhému oporou.“ V odkaze, že človek má žiť pre službu a pomoc druhým, Mons. Baláž pokračoval. Pripomenul, že aj záplavy na prelome mája a júna, ktoré ničivo postihli mnohé rodiny na Slovensku, možno chápať ako upozornenie zo strany Božej, aby sa ľudia sústredili nielen na seba, ale aj na pomoc druhým.

Žilinský diecézny biskup Tomáš Galis prítomným odovzdal pozdrav a požehnanie Svätého Otca Benedikta XVI. z ich stretnutia počas audiencie v máji 2010 vo Vatikáne. Rodina Nepoškvrnenej pápežovi Benediktovi VI. pri príležitosti d'akovného 35. výročia adresovala list. Členovia Rodiny uistili Svätého Otca, že za neho denne obetujú modlitbu posvätného ruženca. Taktiež sa mu

pod'akovali za ustanovenie Roka kňazov. So sláviacim spoločenstvom v Martine sa spojili aj členovia Rodiny Nepoškvrnenej z Čiech a Moravy, a to prostredníctvom zaslaného pozdravu od otcov biskupov Mons. Karla Otčenáška a Mons. Jana Graubnera.

Rodina Nepoškvrnenej po páde totality prostredníctvom biskupa Rudolfa Baláža požiadala o schválenie združenia v Ríme. Ján Pavol II. oficiálne schválil a potvrdil Rodinu Nepoškvrnenej 8. júna 1991 v deň spomienky na Nepoškvrnené Srdce Panny Márie. Rozšírila sa do Ruska, na Ukrajinu, do Rumunska, Rakúska, Nemecka, Holandska, Švédska i do USA, Kanady aj Austrálie. Mimoriadne je rozšírená na Morave, v Čechách a v Maďarsku.

Text: TK KBS

Foto: Miloslav Nový

Pomôžme obetiam povodní

Slovenská katolícka charita vyhlásila zbierku na pomoc povodniám, ktorú môžu zákazníci všetkých operátorov podporiť cez darcovskú správu v hodnote jedného eura. Treba poslať správu s textom DMS POVODNE na číslo 877. Prijemca obdrží 96% sumy. Prioritou charity je poskytnúť materiálnu pomoc pre domácnosti

vo forme náradia, dezinfekčných prostriedkov, vysúšačov miestností, potravín, oblečenia a pitnej vody. Kedykoľvek je možné prispieť aj na účet 4008058424/7500 v ČSOB, variabilný symbol 170. Za prejavenu dôveru vám d'akujeme.

-av-

Zopár vtipov na prázdniny

Chlapček vbehol s krikom do vidieckeho obchodu:

- Pomôžte mi, prosím vás! Na neďalekej lúke rozzúrený býk naháňa môjho otca.
- Ako ti mám pomôcť, chlapče?
- Potrebujem ihneď nový film do kamery.

Zídu sa všetky zvieratká z džungle a lev hovorí: „Pôjdeme na výlet.“

„Pôjdeme na výlet,“ zopakuje žaba. „Zbalte si veľa jedla a pitia,“ hovorí lev. „Zbalte si veľa jedla a pitia,“ opakuje žaba.

Lev sa už nahnevá a vraví: „To zelené zviera s veľkou papuľou nikam nepôjde!“ A žaba na to: „Chudák krokodíl, a ten sa tak tešil!“

Učiteľ vysvetľuje problematiku zdroja sebaúcty u človeka a pýta sa žiakov:

- Napríklad, kto sa považuje za sprostého, nech vstane. V triede zostane ticho, všetci žiaci sedia. Až po hodnej chvíli Petko vstane.
- Čo, ty sa považuješ za sprostého? - pýta sa ho prekvapený učiteľ.
- To nie! - odpovedá Petko.
- Ale zdalo sa mi hlúpe, že stojíte iba vy.

Tak a potom čo nás opustil v hre Milionár pán Ján so sumou 5 000 € prichádzajú na rad rýchle prsty. Zorad'te nasledujúce hokejové družstvá podľa ich umiestnenia v základnej skupine na OH 2058. Začnite prvým. a) Kamerun, b) Slovensko, c) Grónsko, d) Taiwan.

Zhovárajú sa Fero a Mišo. Fero hovorí:

- Ráno som šiel po ulici a tu, z ničoho nič ma zasiahla plechovka rovno do hlavy.
- A čo v nej bolo?
- Nič.
- A v plechovke?

Turista prechádza dedinou a vidí ako na terase pred domom hrá dedinčan šach so svojím psom.

- No toto, snáď mi nechcete povedať, že váš pes vie hrať šach!
- Ale čoby vedel, dnes už prehral štvrtú partiu.

Stažuje sa psychiater kolegovi:

- Jeden blázon mi stále predáva Niagarské vodopády. Už neviem, čo mám robiť.
- A prečo ich nekúpiš?
- Nemôžem, predáva ich veľmi drahô.

Uprostred tajgy, asi 2000 kilometrov východne od Moskvy, sedia dvaja drevorubači a desiatujú. Jeden z nich medzi jedlom vraví:

- Počul som, že v Los Angeles si drevorubač za mesiac zarobí na auto.
- A kde to je, to Los Angeles?
- Ešte asi 8000 km na východ.
- Hm, a čo s autom v takej diere?

www.donbosco.sk

Vynovená webová stránka **vydavateľstva Don Bosco** ponúka širokú ponuku kníh, DVD, CD a iného tovaru. Pri objednávkach cez internet odoslaných **do 30. júna 2010** **zľava 10% a malý darček zadarmo!**

Vydavateľstvo Don Bosco

Od 1. do 30. júna 2010
dostanete pri každom nákupe na www.donbosco.sk
darček zadarmo!

ÚVODNÁ STRÁNKA

O VYDAVATELSTVE

PREDAJNÁ SIĽ

DODÁVKA A PLATBA

KONTAKTY

NOVINKY

KNIHY

DVD

CD

OSTATNÉ

BESTSELLERY

PREDPLATNÉ ČASOPISOV

PRIHLÁSENIE

vaše meno

vaše heslo

PRIHLÁSIŤ

- nová registrácia
- prečo sa registrovať
- zabudnuté heslo

VYHLAĎAŤ

rozšírené vyhľadávanie

cena

nákupný košík je prázdny

Novinky

2,99 €

2,61 €

**DVD - JUAN DIEGO, POSOL
GUADALUPSKEJ PANNY MÁRIE**

8,59 €

7,65 €

VIEM, PREČO VERÍM
Little Paul E.

9,99 €

8,10 €

ŽIVOT, AKÝ SI VŽDY CHCEL
Ortberg John

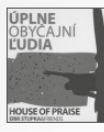

1,50 €

1,35 €

RÓZSAFÜZÉR
Morovics István

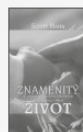

9,59 €

8,55 €

CD - ÚPLNE OBYČAJNÍ ĽUDIA

4,59 €

4,05 €

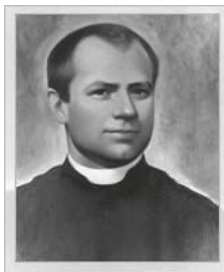

ZNAMENITÝ ŽIVOT
Hahn Scott

Kňaz telom i dušou

Bl. Giuseppe Baldo

Jún - mesiac kňazských vysviacok, mesiac, kedy mnohí mladí muži povedia Bohu svoje definitívne áno. Rok kňazov nám zdôraznil najmä postavu hrdinského arského farára, sv. Jána Máriu Vianney, ktorý je patrónom všetkých tých, čo sa už až do smrti rozhodli prostredníctvom sviatostí i osobného svedectva prinášať Pána ľuďom. V zozname blahoslavených a svätých však figuruje viac kňazských mien. Jedným z nich je blahoslavený Giuseppe Baldo.

Giuseppe Baldo sa narodil 19. februára 1843 v Puegnane v Taliansku. Bol šiestym z deviatich detí. Jeho otec bol roľník, matka pôrodná asistentka. Napriek chudobe bola rodina veľmi nábožná. Giuseppe veľmi skoro zistil, že túži stať sa kňazom. Keď na to dosiahol potrebný vek, vstúpil do seminára vo Verone. Vysviacku mu vďaka príkladnému správaniu dovolili prijať už ako 22 ročného.

Som vaším farárom

Giuseppe začínal ako kaplán v Montorio, potom bol jedenásť rokov vicerektorom seminára vo Verone. Napokon sa rozhodol ujať samostatnej farnosti. Biskupovi dal pritom na vedomie, že ho nemusí šetriť. Na svoje nové pôsobisko, Ronco all' Adige, musel prísť tajne, pretože ho vopred upozornili na to, že počas slávnostného príchodu bude zavraždený. Napriek tomu sa hneď v prvý deň postavil pred farníkov so slovami: „*Som vaším farárom. Vaším farárom a teda celkom pre vás.*“ Ubezpečil ich o tom, že sa naňho môžu kedykoľvek obrátiť a zároveň prisahal: „*Dvíham svoje ruky a prisahám pri Bohostánku, pred anjelmi a patrónmi tohto chrámu a pred vami, ktorí ste sved-*

kami mojich slov, že po ničom tak netúžim ako po spásе vašich duší.“

Žiadne prázdne sľuby

Vo farnosti, kde sa dlho nič nedialo, sa nový kňaz pustil do horlivej práce. Začal vytvárať malé náboženské a charitatívne spoločenstvá, založil oratórium pre mladé dievčatá a Spolok kresťanských matiek. Neskôr vzniklo aj chlapčenské oratórium. Giuseppemu pri práci pomáhala farská rada, čo bolo v tej dobe veľmi nezvyčajné. Pod jeho vedením vznikla nová kongregácia (Kongregácia malých dcér sv. Jozefa), ktorá sa starala o chorých a opustených ľudí. Neskôr bola k tejto činnosti pridaná aj starostlivosť o deti a mládež.

Človek modlitby

Giuseppe Baldo si uvedomoval, že bez Božej pomoci je každá ľudská snaha márna. Veľa sa preto modlil a vo svojej farnosti zaviedol aj štyridsaťhodinovú pobožnosť. Bol presvedčený, že povinnosťou farára je hlásať pravdu. „*Nepozerajte na človeka, ktorý k vám hovorí, ale na úlohu, ktorú plní,*“ vravieval. „*V každom kňazovi je opravdivý pastier a sprievodca Ježiš Kristus.*“ Zároveň hovoril: „*Srdce kňaza sa*

musí podobať kňazskému srdcu Ježišovmu; musí vyžarovať svetlo pravej krásy, lásky a cnosti, rozsievat' okolo seba nádheru učenia Ježiša Krista.“ Mal veľkú úctu k Sviatosti Oltárnej, ktorú prejavoval nielen častým usporadúvaním adorácií, ale aj slovami, ktoré zdôrazňoval v príhovoroch mladým: „*Mladý človek úprimne prijímajúci Sviatosť Oltárnu, bude horlivejší v láske k Bohu, silnejší vo svojich starostiach, ochotnejší v práci, múdrejší v pokušeniach a horlivejší v cvičeniach cností.*“

Posledná obeta

Giuseppe Baldo bol hlboko presvedčený o tom, že veľké diela treba vykúpiť utrpením. Preto s úmyslom zadostučiniť za hriechy svojich farníkov prosil Boha o ťažkú chorobu,

ktorá mu aj bola zoslaná. Po dvoch rokoch utrpenia, 24. októbra 1915, zomrel. Vo svojej farnosti pôsobil viac ako tridsaťosem rokov.

Svätý Otec Ján Pavol II. blahorečil Giuseppa Baldu v roku 1989. V slávnostnom príhovore citoval slová nového blahoslaveného, ktorými vyzval nasledovať jeho príklad viery, lásky a svätosti: „*Ukryme sa pod Máriin a Jozefov plášť, aby Pán z nás milostivo sňal naše slabosti a povzbudil nás k čoraz presvedčivejšiemu, dôslednému a vierohodnému kresťanskému životu.*“

Pripravila: Petra Humajová
(Životopisné údaje: Ž. Podtejski: Sol' zeme a svetlo sveta 4)

Liturgické okienko

20. jún 2010 - 12. nedeľa v období cez rok

Č1 - V ten deň bude Dávidovmu domu a obyvateľom Jeruzalema otvorený prameň proti hriechu a poškvrne. Zach 12,10-11. 13,1

R - Bože, ty si môj Boh, už od úsvitu sa viniem k tebe. Ž 63,2-9

Č2 - Lebo všetci, čo ste pokrstení v Kristovi, Krista ste si obliekli.

Gal 3,26-29

Ev - Keď sa raz osamote modlil a boli s ním učeníci, opýtal sa ich: „Za koho ma pokladajú zástupy?“ Oni mu odpovedali: „Za Jána Krstiteľa, iní za Eliáša a iní hovoria, že vstal z mŕtvych jeden z dávnych prorokov.“ „A vy ma za koho pokladáte?“ opýtal sa ich. Odpovedal Peter: „Za Božieho Mesiáša.“

Lk 9,18-24

27. jún 2010 - 13. nedeľa v období cez rok

Č1 - Dovoľ, aby som pobožkal svojho otca a matku, potom pôjdem s tebou!

1Kr 19,16b. 19-21

R - Ochráň ma, Bože, k tebe sa utiekam. Ž 16,1 -11

Č2 - Milovať budeš svojho blížneho ako seba samého! Gal 5,1. 13-18

Ev - Aj iný hovoril: „Pane, pôjdem za tebou, ale najprv mi dovoľ rozlúčiť sa s rodinou.“ Ježiš mu povedal: „Kto položí ruku na pluh a obzerá sa späť, nie je súci pre Božie kráľovstvo.“

Lk 9,51-62

Pripravil: A. Vlčko

Farská kronika

od 25. apríla 2010

do 26. mája 2010

**Do farského spoločenstva sme
sviatosťou krstu prijali:**

Sarah Synková	Samuel Minich
Stella Synková	Adam Jeleň
Radovan Čavojčin	Natália Lichancová
Michaela Kováčová	Richard Ludha
Roman Gruľo	Dana Martincová
Marta Paličová	Kristína Müllerová
Jana Petrášová	Adrián Prokop
Miriám Pivarčiová	Matej Prokop
Martina Zacharová	Martina Raffayová
Denis Blaho	Miroslav Vážan
Ondrej Krakovik	
Šimon Krakovik	
Radovan Milan Henčel	
Dušan Lukáš Svoboda	

**Blahoželáme k prijatiu
sviatosti manželstva:**

Ján Pös a Eva Baráthová
Marek Milo a Andrea Rybárová
Ján Csövari a Lenka Bartušová
Antonio Apicella a Petra Kajabová
Radko Líška a Juliana Korenačková
Ján Hurtiš a Katarína Peciarová

**S kresťanskou nádejou na stretnutie
vo večnosti sme sa rozlúčili
so zomrelými:**

Irma Štancelová, 83 r.
Rozália Tomášiková, 73 r.
Viliam Daniš, 85 r.
Cyril Navrátil, 83 r.
Mária Ivánková, 87 r.
Ing. Lýdia Ďuricová, 58 r.
Jozefína Mokrá, 93 r.
Jozef Rybár, 73 r.

BARTOLOMEJ

ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI

Vychádza s cirkevným schválením
BÚ v B.B. č. 1127/98

Vydáva:

Rímskokatolícky farský úrad
v Prievidzi. Vychádza raz mesačne.

Teologický poradca:

Mgr. Martin Dado, dekan

Zodpovedný redaktor, sadzba:

Mgr. Alojz Vlčko,

e-mail: alojz.vlcko@gmail.com

tel.: 0902 202 898

Redaktori:

M. Melicherčíková,

A. Gálová, A. Karaková,

Mgr. P. Humajová

Kontakt:

web: www.farapd.sk

e-mail: bartolomej@farapd.sk

adresa: Redakcia Bartolomej,

Mariánska 4, 971 01 Prievidza

tel.: 046 / 542 28 01

Náklady na tlač:

cca. 0,30 € (9,04 Sk)

Fotografie: titulná strana - archív
rodiny I. Mela, str. 2— M. Suvák,
str. 9 - internet, str. 19 a zadná
strana - M. Melicherčíková

Tlač: PATRIA I., spol. s r. o.

Prievidza. Tlač registrovaná

Okresným úradom v Prievidzi pod

č. MT 1/1994.

Upozornenie:

Redakcia si vyhradzuje právo

výberu a úpravy príspevkov.

Rukopisy nevraciame.

Prvé sväté prijímanie

23. mája 2010 o 9:00 , Farský kostol sv. Bartolomeja v Prievidzi
31 detí zo ZŠ Energetikov, ZŠ Mariánska a ZŠ Malonecpalská

Prvé sväté prijímanie

23. mája 2010 o 11:00, Farský kostol sv. Bartolomeja v Prievidzi
39 detí zo ZŠ S. Chalupku I, ZŠ S. Chalupku III a ZŠ Rastislavova

